

"Düşmanlarınıza karşı zırhınız, Kur'ân tezgâhında yapılan takvâdır... Silâhınız, istiâze ve istiğfar ve hıfz-ı İlâhiyeye ilticadır." İzah eder misiniz?

"Kur'ân tezgâhında yapılan takvâdır." Bu cümle Kur'ân'ın emirlerine uymak, yasaklarından kaçınmak manasına geliyor.

Takva; Allah'ın yasakladığı şeylerden uzak durmaktır. Allah'tan korkup isyandan ve her türlü günahlardan sakınmaktır.

Tezgâh, burada ihdas etmek manasında kullanılıyor ki, Kur'ân Müslümanların nasıl yaşaması gerektiğinin sınırlarını belirliyor, gerekli tedbirleri ihdas ediyor demektir.

İstiğfar, kelime olarak kusurlarının affedilmesini ve günahlarının bağışlanmasını Cenâb-ı Hak'tan dilemek ve istemek manasına geliyor. Yani insanın manevî kirlerden ve paslardan temizlenmesi için, Allah'tan af dilemesi ve tövbe ve istiğfar etmesi gerekir.

İnsanın her bir azasının ve duygusunun sevabı olduğu gibi, kusuru ve günahı da vardır. Meselâ, dilin kusuru ve günahı batılı konuşmak ve gıybet etmek iken, gözün günahı ve kusuru harama bakmak, kulağınki haram sesleri dinlemek, mideninki haram şeyleri yemek, kalbinki ise mahlûkatı nefis namına sevmektir.

İşte insanın tövbe ve istiğfar ederken, bu sayılan veya sayılmayan batıl şeylerin hepsinden istinkâf edip kaçınması gerekir.

Üstad Hazretlerinin şu ifadeleri istiğfarın ana umdesinin ne olduğunu izah eder:

"İKİNCİ NOKTA: Şeytanın mühim bir desisesi, insana kusurunu itiraf ettirmemektir-tâ ki istiğfar ve istiâze yolunu kapasın. Hem nefs-i insaniyenin enâniyetini tahrik edip, tâ ki nefis kendini avukat gibi müdafaa etsin, âdeta taksirattan takdis etsin..."(1)

Evet, kusuru görebilmek tövbe ve istiğfarın başlangıcıdır. Kusuru görmemek ise Allah korusun firavunluğa gidişin başlangıcı ve çekirdeği hükmündedir. Bu sebeple nefsin kusur ve ayıplarını görmek güzel hasletler sınıfındadır. İstiğfarın esası da insanın kusur ve ayıplarını görmesi ve elinden geldiği kadar ondan kaçınmasıdır.

En büyük istiâze, euzü besmele çekerek "Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah'a"

sığınımak ve işlerimize Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adı ile başlamaktır.

(1) bk. [Lem'alar, On Üçüncü Lem'a.](#)